

under 2 m² pr. barn er ikke meget til aktiv leg og udfoldelse.

Vi kan i den forbindelse henvise til, at vi har stillet et beslutningsforslag, B 18, hvor vi lægger op til, at der kommer en stramning på det her område bl.a. i forhold til, at arbejdsmiljøloven skal fungere også på det her område.

Derudover skal der være økonomisk basis for indkøb af materialer, ekskursioner, kolonier og fuld bespising. Der skal fastsættes formål, som sikrer, at institutionen kan give rum og muligheder for udvikling og oplevelser og indlæring, og det er også nogle af de tanker, der faktisk ligger i det lovforslag, som er under behandling for øjeblikket omkring social service.

De elementer hilser vi velkommen i det forslag. Det vil i sig selv i hvert fald definere nogle krav til uddannelsen og til normeringen af personalet, hvis man følger det op.

Unges ret til uddannelse og praktikpladser: Hvis det skal lykkes, så kræver det mere end udbygning og omstilling af uddannelsessystemet for at modsvare de unges behov. Det kræver også, at der bliver taget hånd f.eks. om de unges økonomiske situation. Altså man kan ikke tage et enkelt element ud, man er nødt til måske også at se det i en helhed i forhold til, hvordan de unges situation er i dag.

Vi er enige i, at der skal skabes en reel retssikkerhed på hjemmehjælpsområdet. Vi har ved flere lejligheder peget på, at man kan definere, hvilke hjemmehjælpsydelse der som minimum skal findes i de kommunale sortimenter, og f.eks. lade tildelingskriteriet være, at man har ret til de ydelser i sortimentet, man ikke selv kan udføre. Derudover skal der være reel ankeadgang.

Målsætningen for ældre på plejeboligområdet skal være, at det er den ældre, der visiterer sig selv, og altså i realiteten selv bestemmer, hvor han eller hun vil bo, eller sagt med andre ord: Når den ældre definerer et behov for en ældrebolig, skal den ældre også have den tildelt.

Sundhedsvæsenet har brug for tilførsel af ekstra økonomiske ressourcer, hvis ventelisterne skal begrænses. Det har vi også ved forskellige lejligheder peget på. Derudover bør der sættes mere på den forebyggende del og arbejdes med dialog med brugerne.

De 2 sidste punkter handler om rettigheder for psykisk og fysisk handicappede og relevante tilbud for narkomaner og andre misbrugere. For begge områder gælder vel, at hvis det lovgivningsmæssige krav om det nødvendige antal

pladser blev defineret, så det rent faktisk betød det antal pladser, der er behov for, ville vi være nået et langt stykke ad vejen.

Vi har intet at indvende imod ideen om, at kommunerne skal udarbejde handicappolitiske planer, hvis der er behov for sådanne, men vi formoder, at dette til dels er dækket ind via de kommunale socialplaner. Vi ved godt, at handicappolitik også handler om f.eks. beskæftigelse, kultur og boligpolitik, men vi er enige i, at i forhold til misbrugere skal der være et tilbud, som også hr. Tom Behnke var inde på.

Men samlet set indstiller Enhedslisten det foreliggende beslutningsforslag til vedtagelse.

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg skal takke for de sympatiske bemærkninger, der har været til dette beslutningsforslag. Selv om jeg ikke kan konstatere et flertal for det her i dag, er jeg glad for, at der er så stor interesse for det.

Hr. Jørn Pedersen havde fuldstændig ret i, at vi er kraftigt inspireret af, at der engang var en kvalificeret opposition. Det er fuldstændig rigtigt, at Socialdemokratiet i 1991 fremsatte et forslag med en tilsvarende overskrift. Dengang blev forslaget afvist af den daværende regering. Jeg kan huske, at den daværende kvalificerede opposition dengang kaldte regeringen for meget ukvalificeret, fordi den afviste forslaget. Fordi den nuværende regering afviser et forslag, som den daværende opposition – altså den nuværende regering – stillede, får det ikke mig til at sige, at regeringen er ukvalificeret.

Men alligevel er det klart, at vi var kraftigt inspireret af de tanker, og det er fuldstændig rigtigt, at det er vigtigt, at man nu tager en debat om hele velfærdssamfundet på det grundlag. Man diskuterer ofte velfærdssamfundets fremtid ud fra nogle meget teknokratiske forudsætninger og forskellige sektorinteresser, hvor økonomer og forskellige ministerier har interesser i forhold til hinanden og i forhold til velfærdssamfundets udvikling.

Jeg synes, det er vigtigt, at vi vender det om og ser på det nedefra og spørger: Hvordan kan vi egentlig opbygge et velfærdssamfund, der kan tilfredsstille de behov, som borgerne har? Det er vigtigt, at man vender det om og begynder at tænke på den måde, og det er også et af formålene, tror jeg, både med det forslag, den daværende kvalificerede opposition fremsatte, og det, som vi fremsætter her i dag. Vi vender debatten en smule om.